

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 3

1ste Marts 1908

I. Aargang.

INDHOLD

Lov om Hjelpekasser af 4. Maj 1907 (af Distriktslæge F. Lund, Silkeborg). — Kvindernes Valgret i England (af Mrs. Dora Montefiore). — Til de lunkne (af J. M. Holten-Nielsen). — Valget til Hjelpekasserne (af E. M.). — Fra Udlandet: Finland, Holland, Island.) — Meddelelser. — Møder.

Lov om Hjelpekasser

af 4. Maj 1907.

Der er vel næppe nogen af den nyere Tids sociale Love, der vil faa saa stor Betydning for Samfundet, og som i den Grad er præget af den ethiske Retfærdighedsfølelse, som Loven om Hjelpekasser. Men det er dog først, naar det gaar op for Samfundet i sin Helhed, hvad denne Lov tilsigter, og at dette Maal kan naas uden økonomiske Ofre, snarere det modsatte, at Loven vil komme til at virke fuldt ud.

Lovens Hensigt er den, at den offentlige Fattigforsørgelse skal lægges om paa en helt anden Boug end hidtil, saaledes at den drager et skærpet Skel mellem uforskyldt og selvforskyldt Trang, og kun den sidste henvises til det offentlige Fattigvæsen, medens den første afhjælpes udelukkende gennem Hjelpekasserne og derved unddrages Fattigvæsenets Følger. — Andre sociale Love arbejder i den

samme Retning, saaledes Sygekasse-loven, Tuberkuloseloven, Lov om Alderdomsunderstøttelse, Ulykkesforsikringsloven og Loven om Arbejdsløshedskasserne, men disse Love have hver sit specielle Omraade, og ingen af dem har saa stort et Omfang og Virkefelt, som Loven om Hjelpekasser, men ved denne Lovs Anvendelse i Livet maa der tages særligt Hensyn til de nævnte Love, saaledes at Hjælpen ialfald til en vis Grad gøres afhængig af, at Vedkommende ikke har forsømt at benytte sig af den Støtte, som igennem disse Love tilbydes, eller at han ialfald ikke har kunnet komme ind under Lovens Betingelser. —

Den sociale Nød her i Landet er hidtil bleven afhjulpel ad tre forskellige Veje: det offentlige Fattigvæsen, de frie Fattigkasser og den private Godgørenhed, organiseret i velgørende Selskaber, eller uorganiseret. Af disse har hidtil det offentlige Fattigvæsen ydet langt det største Bidrag til Forsørgelsen af Trængende. Medens Udgifterne til Fattigvæsenet i hele Landet i de sidste 5 Aar har været 3,35 Kr. aarlig pr. Individ, har Kommunens Tilskud til de frie Fattigkasser, som udgør disses væsentligste Indtægt kun været 5 pCt. af denne Sum, altsaa ca. 18 Øre aarlig pr. Individ, altsaa kun en meget ringe Brøkdel af hvad der er udgivet til det offentlige Fattigvæsen. Hvor stor en Sum der her i Landet aarlig udgives af den

private Godgørenhed, kan ikke opgives, men selv om den i og for sig er ret stor, er den sikkert langt under hvad Udgifterne til det offentlige Fattigvæsen andrager. Det fremgaar heraf, at den allerstørste Del af Trængende her i Landet understøttes af det offentlige Fattigvæsen, og at megen uforskyldt Nød maa henvises til dette, fordi de andre Organisationer ikke har kunnet magte Opgaven.

Det er ikke mange Aar siden, at Kommunerne begyndte at yde Tilskud til de fri Fattigkasser, hvis Indtægter tidligere kun bestod af frivillige Gaver i Kirkeblokkene, nogle Bøder og enkelte andre Smaaandtægter. Først ved Lov af 29. Marts 1904 ydede Statskassen et Tilskud til de fri Fattigkasser paa 250,000 Kr. i et vist Forhold til det ydede kommunale Bidrag, men dette Bidrag har hidtil været saa lille, at kun henvend Halvdelen af Statstilskudet er bleven forbrugt i de forløbne Aar.

Det er dette Forhold, som skulde forandres ved Loven om Hjelpekasser, og Opgaven skulde da være den, at offentlig Fattigunderstøttelse kun skulde ydes til Personer, som selv vare Skyld i deres Trang, og som ikke paa nogen Maade kunde bringes til selv at yde noget til deres Livsophold, særlig altsaa hvor Aarsagerne til Trangen var Drikfældighed, Dovenskab, Løsgængeri og lignende, medens al uforskyldt Nød skulde unddrages det offentlige Fat-